

Ol zamandan ki, etdi həft aba
 Ümməhat izdivacini peyda,
 Gəldi ondan vücudə çox fərzənd,
 Bəzi biəqlü bəzi danişmənd.
 Mən dəhi bir yeganə fərzəndəm,
 Deyiləm naxələf, xirədməndəm.

İki yüz əlli birdə bədi – həzar,
 Əsri-Sultan Məhəmmədi-Qacar,
 Rumə Əbdülməcidi idi sultan,
 Oldu darül-viladətım Şirvan.
 Hansı Şirvan, o gülsitani-qədim –
 Konda ¹

Şirvanşəhilər oldu müqim,

Nə Şəmaxi ki, onda İzzəddin
 Nəzmdən zahir etdi sehri-mübin.

-Xaqani,

Məsqətür-rəsi-paki ²

Hünərin Zülfüqari-bürrani.

Nə Şəmaxi ki, onda sübhü məsa

Verdi rüxsari-şeri-Bədr ziya,

Nə Şəmaxi ki, onda təbl-Bahar

Etdi yüz min baharlər izhar.

Qıldı Rusiyyə çün onu təsxir,

Oldu rövneqde saniyi-Kəşmir.

Olmuş ikən səfadə rəşki-cinan,

Tapdı eynül-kəməldən nöqsan.

Etdi Şirvanı payimali-məlal,

Rəcfətül-ərzü sədmeyi-zilzal.

Xəlqi-Şirvan olub pərakəndə,

Hər biri bir qəribə məskəndə.

Dağılıb, şəhri qoydular bərbad,

Etdilər Badkubəni abad.

Qaldı bir parə bisərü saman –

Ki, yoxuydu fərərə ⁴

tabü təvan.

İmperaturi-Rusi-valaşan

Əhli-Şirvanə qıldı çox ehsan.

Qıldı çox xanə xəlv üçün təmir,

Leyk təqdirə olmadı tədbir.

Əhli-Şirvan hənuz edəllər hesab

Küreyi-ərzi qətreysi-simab.

Müddəti-ömrə məni-dilgir

Neçə yol xanə etmişəm təmir.

Eyləyib axirət evin bərbad,

Eylədim xanimanı abad.

Vəzl-həml etdi çün məni madər,

Pəderim dari-xüldə etdi səfər.

Adımı qoydular çü Seyyid Əzim,
 Düşdü bəhri-qəmə bu dürri-yetim.
 Oldum on gün ki, çardəh salə,
 Düşmədim fikri-dövlətü malə.
 Eylədim arifanə kəsbi-ülum,
 Gah Bağdad məskənim, gah Rum,
 Eylədim Misrū Şamdə məva,
 Gah yerim Jəsrīb ⁷
 Oxudum nəhvü sərfü fiqhü üsul,
 Hikmətü heyət eylədim məhsul.
 Ta ki, müstəcmii-ülum oldum,
 Nəzəri-əhli-əsrə şum oldum.
 Olmadı çünki məndə malü mənəl.
 Mənə öz elmim oldu vizrū vəbal.
 Eylədim ta ki, hər būsətə güzər,
 Məni gördükdə xəlq söylədilər:
 Budu gəldi səfahətiñ kani,
 Hacı Seyyid Əzim Şirvani!
 Var cahanda gözəl hekayətlər,
 Neçə min nazənin rəvayətlər.
 Nəzm qıl, "Qisseyi-Güləndam"i,
 Eylə məlu eşqi-Bəhrami.
 Kərəmin Əsli ilə yaz vəslin,
 Kəşf qıl Əsli xanımın əslin.
 De "Koroğlu", cahanı canə gətir,
 Qıratın vəsfini bəyanə gətir.
 Söylə nəqli – Qəribdən hərdəm –
 Ki, onun yarı idi Şahsənəm.
 Eşidənlər kəlamın olsun şad,
 Söyləsinlər ki, mərhəba, ustad!

oldu, gah Bətha.

8

1
2
3
4
5
6
7

Konda – Ki onda.
 Məsqətür-rəs – anadan olan yer, vətən, doğma yurd.
 Rəşki-cinan – cənnətlər həsrəti.
 Fərərə - qaçmağa.
 Dürri-yetim – Bir sədəfdə tək böyüyüb, ona görə də iri olan və bəyənilər.
 Çardəh salə - on dörd yaşlı.
 Jəsrīb – Mədinə

- 8 Bəthə – Mədinə şəhərinin digər bir adıdır.
9 Vizrū vəbal – günah və təqsir.
10 Səfahətin kani – səfehliyin mədəni, quyusu.